

ת"פ (כפר סבא) 23597-12-22 - מדינת ישראל נ' עדן דוד קוממי

ת"פ (כפר-סבא) 23597-12-22 - מדינת ישראל נ' עדן דוד קוממישלוס כפר-סבא

ת"פ (כפר-סבא) 23597-12-22

מדינת ישראל

נגד

עדן דוד קוממי

ע"י ב"כ עו"ד רמי יונס

בית משפט השלוס בכפר-סבא

[12.02.2025]

כבוד השופט גיל גבאי

גזר דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות הבאות: חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), פציעה לפי סעיף 334 לחוק ואיומים לפי סעיף 379 לחוק.

2. לפי הכרעת הדין, ביום 22.11.21, נסעו הנאשם והמתלוננת בעיר הוד השרון. במקום מסוים, בו שני מסלולים מצטמצמים לאחד, המתלוננת ניסתה לחסום את הנאשם מלעקוף אותה. אז, הנאשם יצא מרכבו, ניסה לפתוח את דלת הרכב הימנית קדמית ברכבה של המתלוננת, ומשלא צלח הדבר, ניפץ את חלון הרכב (באמצעות ידו או באמצעות כלי שהחזיק שטיבו אינו ידוע) באופן שגרם לשברי הזכוכית לפגוע בחלק העליון של החזה של המתלוננת וגרם לה חתכים מדממים. בהמשך, ניגש הנאשם לצדו השני של הרכב, לכיוון הדלת של המתלוננת אשר התקשרה באותה עת למשטרה. לאחר שהמתלוננת אמרה לנאשם כי היא עם המשטרה על הקו, הנאשם נסוג. בעת שהתגודדו אנשים במקום ועוד בטרם הגיעו שוטרים למקום, איים הנאשם על המתלוננת כי ימצא אותה ויחנק אותה.

ראיות לעונש

3. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. מטעמו העיד אחיו כי הנאשם עוזר לאביו שעבר מוות קליני וכי האב קשור מאד לנאשם.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה טענה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שעניינם שמירה על זכותו של אדם להגנה על חייו ושלמות גופו, זכותו לשלוות נפש וכן לתחושת ביטחון.

5. נטען כי רק במזל הסתיים האירוע כפי שהסתיים מבחינת המתלוננת ואין לדעת מה היה קורה אילו הצליח הנאשם לפתוח את דלתות רכבה; הפנתה לכך שהנאשם הצליח לנפץ את חלון הרכב באמצעות חפץ כלשהו באופן המעיד על הכוח הרב שהפעיל; נטען כי על בית המשפט למגר את נגע האלימות בכבישים על דרך של סנקציות משמעותיות; נטען כי מתחם הענישה הוא 9-24 חודשי מאסר.
6. ב"כ המאשימה התייחסה לכך שהנאשם יליד 1995, נעדר הרשעות קודמות, הורשע לאחר ניהול הוכחות, מבלי שנטל אחריות או הביע חרטה. מנגד, ב"כ המאשימה הפנתה לכך שמדובר בתיק ישן וביקשה לגזור על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.
7. ב"כ הנאשם לא הקל ראש במעשים בהם הורשע הנאשם המהווים אלימות בכביש; נטען כי הנאשם לא החזיק כלי בידו וביצוע המעשה ללא אמצעי כלשהו מעיד על כעס ואובדן עשתונות, בשונה ממי שביצע את המעשים לאחר שהצטייד מראש בכלי ומתוך ידיעה כי עשוי להימצא או ליזום סיטואציה בה יעשה בו שימוש.
8. נטען כי הפציעה שנגרמה למתלוננת, מבלי להקל ראש, היא קלה ונגרמה כתוצאה ממכה לחלון בצד הנוסע ולא למתלוננת עצמה או לחלון צד הנהג בו ישבה; ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם לא ניסה לפגוע במתלוננת אלא ניגש לדלת בעת שהיה נסער.
9. נטען כי קשת הענישה היא רחבה וכי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה בצד ענישה כלכלית או של"צ לבין מאסר קצר, לרבות כזה שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות.
10. עיקר טיעונו של ב"כ הנאשם התמקד בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בהקשר זה נטען כי הנאשם מקבל את הכרעת הדין ולהתרשמות ב"כ הנאשם זוהי האמת לאמיתה ולא רק האמת המשפטית שהופנמה על ידי הנאשם עצמו. נטען כי הנאשם סובל ממגבלות מהן התרשם בא כוחו, וכי על אף האמור, לא נרשמו לחובתו הרשעות קודמות ואין מדובר בעבריו; נטען כי לנאשם יכולת ויסות מוגבלת שהביאה אותו להתנהגות נשוא ההרשעה; ב"כ הנאשם הפנה לכך שלאחר האירוע לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים; נטען כי הנאשם הוא בן טוב לאביו הסובל מבעיות רפואיות קשות ונכות וכי הנאשם סועד אותו (הוצג מסמך רפואי ביחס למצבו של האב) נטען כי הנאשם עצמו חווה אירועים קשים במהלך תקופת ניהול המשפט, ובהם שריפה שהתרחשה בבית בו ישן בעקבותיה נכווה בחלקים נרחבים מגופו והוא עדיין נזקק לטיפול רפואי; עוד נטען כי לפני מספר חודשים נפצע פציעה קשה ברגלו ונזקק לטיפול רפואי (הוצגו מסמכים רפואיים); עוד נטען כי בימים האחרונים בוצעה הונאה כלפי הנאשם והוצא ממנו במרמה אופנוע בשווי 25,000 ₪ תמורת שיק ללא כיסוי (הוצג מסמך). נטען כי לאחר הרשעתו בתיק דנן הנאשם למד את לקחו ובכוונתו לטפל במרמה כחוק, באמצעות המשטרה ולא באלימות.
11. לאור האמור, ביקש ב"כ הנאשם להשית ענישה צופה פני עתיד בצד ענישה כלכלית, ולחילופין לגזור עונש מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות.
12. הנאשם, בדברו האחרון, לקח אחריות על האמור בהכרעת הדין ואמר כי הוא מוכן לקבל כל החלטה שיקבל בית המשפט ולהיענש; התחייב שלא לעשות מעשים רעים בעתיד והדגיש כי מצבו הבריאותי אינו שפיר והוא נזקק לטיפול לייזר בבית חולים מדי חודשיים בגלל הכוויות וכן לפיזיותרפיה; עוד הדגיש כי הוא מסייע לאביו הנכה. מתחם העונש ההולם
13. בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) לחוק, לשם קביעת מתחם העונש יבחן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
14. הערכים המוגנים הם שמירה על שלמות גופה ורכושה של המתלוננת וכן שלווה חייה ובטחונה האישי.

15. אין להקל ראש באימה שאחזה במתלוננת, אישה הנוסעת לבדה ברכבה בטבורה של עיר, ומוצאת עצמה, לפתע, בלב התרחשות אלימה המופנית כלפי רכבה וכלפיה מצד גבר צעיר וחסון על רקע סכסוך על שימוש בדרך.
16. בתיק זה נשמעו הוכחות במהלכן הוצגו ראיות אשר המחישו האמור, החל בשיחתה המוקלטת של המתלוננת עם מוקד 100 בה היא נשמעת מדברת בבהלה עם המוקד בעוד הנאשם נמצא בסביבת רכבה, המשך בסרטון מצלמת גוף של שוטר שהגיע לזירה בו נצפתה המתלוננת משוחחת עם השוטרים ומביעה חשש כבד מפגיעה מצד הנאשם לאחר שזה גם איים עליה, ומבקשת כי פרטיה לא יועברו אליו לאור חשש זה, וכלה ברצון שהביעה המתלוננת שלא להעיד על מנת שלא יבולע לה על ידי הנאשם והגעתה למתן עדות לאחר שנדרשה לעשות כן.
17. ניתן להבין חששה זה של המתלוננת על רקע אירוע של סכסוך בכביש שהסלים לכדי שבירת חלון הנוסע הימני קדמי באופן שגרם לשברים לעוף לצדו השני של הרכב ולפגוע במתלוננת שישבה במושב הנהג ולגרום לפציעתה. זאת, בצד הגעת הנאשם לצדו השני של הרכב, אשר נסוג רק לאחר שמסרה לו כי היא בטלפון עם המשטרה, והמשך באיום למצוא אותה ולחנך אותה לאחר שיצאה מהרכב עת החלו להתגודד אנשים סביבה ועוד בטרם הגיעה המשטרה.
18. המתלוננת אמנם תרמה לאירוע בכך שחסמה את דרכו של הנאשם כיוון שלא רצתה שיעקוף אותה ורכבים נוספים שעמדו לפניה בנתיב השמאלי בו נסעה על ידי כך שנסע בנתיב הימני ומשם ניסה להשתלב באופן שהיה בו, לטעמה, כדי לקפח את זכותה בדרך. בצד זאת אין בכך כדי להצדיק את התגובה האלימה מצדו של הנאשם, אשר יכול היה למצות הליך חוקי כנגד המתלוננת, לאור התנהלותה, ולא בדרך בה בחר.
19. בנסיבות אלה סבורני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. לקולא אני זוקף העובדה כי מדובר באירוע לא מתוכנן. איני יכול לזקוף לקולא היעדר שימוש בכלי כלשהו מאחר ובהכרעת הדין נקבע כי הנאשם ניפץ את החלון באמצעות ידו או באמצעות כלי שהחזיק שטיבו אינו ידוע. ודוק, גם אם החלון נופץ באמצעות ידו של הנאשם, ברור כי היה צורך בכוח רב כדי לעשות כן, ודאי כאשר כתוצאה מהמכה עפו שברים לצדו השני של הרכב, פגעו בחזה המתלוננת וגרמו לה חתכים מדממים. בצד זאת, מקובלת עלי הטענה כי הנאשם לא פגע במתלוננת באופן ישיר ואינני יכול לבסס את מתחם הענישה על הנחה מה היה קורה אילו היה פותח את דלת הנהג ברכבה של המתלוננת ומגיע אליה, בנסיבות בהן התרחשות כאמור לא קרתה והנאשם נסוג לאחר שהמתלוננת אמרה לו שהיא מדברת עם המשטרה. ביחס למדיניות הענישה הנוהגת, ב"כ המאשימה הפנתה לשני פסקי דין לעניין המדיניות הכללית בנוגע לעבירות אלימות בכביש, אלא שפסקי דין אלה אינם תומכים במתחם הענישה לו עתרה (9-24 חודשי מאסר):
- א. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 33047-04-14 נחום נ' מדינת ישראל (8.7.14) התייחס בית המשפט המחוזי מרכז הנכבד לצורך להילחם בעבירות אלימות בכביש. בצד זאת, אושר מתחם הנע בין עונש מאסר קצר, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר, כאשר באותו מקרה ננקטה אלימות על ידי הנאשם גם ישירות כלפי הנהג על דרך הכאתו עם מקל באופן שגרם לו חתך במצח והצריך טיפול רפואי.

ב. בע"פ 39103-12-14 (מחוזי ת"א) מויססקו נ' מדינת ישראל (4.3.15) עמדה במוקד הדיון בקשת הנאשם לביטול הרשעתו לאור המלצת שירות המבחן, לאחר שהורשע ונדון למאסר מותנה, של"צ בהיקף 180 שעות, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. בית משפט השלום הנכבד קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה לבין 4 חודשי מאסר בפועל ברף העליון, בגין אירוע בו על רקע כעסו של הנאשם על אופן נהיגתו של המתלונן, ירד מאופנועו, הוריד את קסדתו וניפץ את חלון ימין ברכבו של המתלונן, וכתוצאה מניפוץ החלון נפגעה שפתו של המתלונן. הנאשם הורשע בעבירת של היזק במזיד לרכב. בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את הערעור כנגד הבקשה להורות על ביטול ההרשעה מבלי להתייחס למתחם שנקבע. בדיקה שערכתי העלתה כי הוגשה בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון במסגרת רע"פ 1931/15 מויססקו נ' מדינת ישראל (26.3.15) אשר נדחתה אף היא. הגם שהאירוע דומה, עניינו של הנאשם שבפניי חמור יותר מאחר ויוחסו לו עבירות נוספות - פציעת המתלוננת ואף איומים עליה.

20. לטעמי ובכל הכבוד, פסקי הדין האמורים שניתנו לפני למעלה מעשור אינם משקפים מדיניות ענישה ראויה בנסיבות ימינו אלה ובנסיבות האירוע בו היה מעורב הנאשם. בחנתי פסיקה נוספת כדלקמן:
א. ברע"פ 6090/23 דלינסקי נ' מדינת ישראל (16.8.23) נקבע בבית משפט השלום מתחם ענישה של מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בגין אירוע בו תקף הנאשם אדם כבן 68 על ידי כך שדחף אותו בראשו וידיו, הכה אותו במכת אגרוף בפניו ובהמשך תקף במכת אגרוף שהפילה לארץ אדם אחר בן 71 שהעיר לו על אופן חנייתו וניסה לצלם את רכבו. בהמשך, דחף הנאשם את המתלונן הראשון והפילו על המתלונן השני. לאחד המתלוננים נגרמו חבלות באזנו השמאלית ובמפרק הלסת. הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפת זקן. הנאשם נעדר עבר פלילי נידון ל-10 חודשי מאסר (הורשע גם בעבירה נוספת בתיק שצורף). ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

ב. ברע"פ 3802/23 הדר נ' מדינת ישראל (18.5.23) נקבע בבית משפט השלום מתחם 10-30 חודשי מאסר בגין אירוע בו, במהלך יכוח בדרך, תקף הנאשם את המתלונן, אדם בן 65, בכך שבעט בו והלם בו באמצעות אגרופים בראש ובפנים באופן שגרם לחבלות בפניו של המתלונן, עניו, סימן חבלה בחזה ושברים בצלעות. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בגרימת חבלה חמורה. הנאשם נעדר הרשעות קודמות. נדחתה המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו ונדון ל-12 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.
ג. ברע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.22) נקבע בבית משפט השלום מתחם 10-24 חודשי מאסר בגין אירוע בו עקב סכסוך חניה מתמשך בין הנאשם לשכנו, המתלונן חסם באמצעות רכבו את רכבו של הנאשם, בנו של הנאשם ניגש לחלון הנהג של רכב המתלונן והחזיקו פתוח, הנאשם הוציא מרכבו של אחיו סכין עם להב באורך 17 ס"מ ודקר את המתלונן בכף ידו השמאלית דרך החלון. המתלונן תפס את הסכין מידו של הנאשם ונסע מהמקום. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלות וחתכים בכף ידו אשר נתפרה בבית חולים. לחובת הנאשם הרשעה בעבירת אלימות משנת 2012. הנאשם הורשע על פי הודאתו ונידון ל-12 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון.

21. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא מאסר בן מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

22. לשם קביעת העונש המתאים לנאשם, בתוככי המתחם, נתתי דעתי לכך שהנאשם יליד 1995, כבן 26 במועד האירוע, נעדר הרשעות קודמות ולדברי בא כוחו אשר לא נסתרו על ידי המאשימה, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים מאז האירוע נשוא האישום דנן.

23. נסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם באו לידי ביטוי בעדות שמסר אחיו, במסמכים הרפואיים הנוגעים לנאשם ולאביו ומתייחסים לאירועים שהתרחשו לאחר האירוע נשוא כתב האישום. כך גם, בדברי הנאשם עצמו שהעיד במהלך שמיעת הראיות על כך שהוא אדם עצבני מהילדות וכי גדל בפנימיות כל החיים (עמ' 68, ש' 20 לפרוטוקול). דברים אלה עולים בקנה אחד עם דברי ב"כ הנאשם לפיהם הנאשם סובל מקשיי יסות, באופן המצדיק ענישה שיהא בה להרתיעו.
24. אני ער לטענה כי הנאשם סובל ממוגבלות אך לא הוצגו ראיות לכך פרט להתרשמות סנגורו המלומד. במהלך ניהול ההליך יכולתי להתרשם מאישיות מעט ילדותית אך לא בדבר חריג מעבר לכך. בשונה מתיעוד רפואי הנוגע לבעיות רפואיות, לא הוצג תיעוד לבעיות נפשיות או קוגניטיביות כלשהן.
25. עוד נתתי משקל לעובדה שמדובר באירוע שהתרחש ביום 22.11.21, לפני למעלה מ-3 שנים.
26. כל אלו הביאוני למקם את הנאשם בסמוך לרבע התחתון של מתחם הענישה. זאת, בין היתר, בהתחשב בכך שהנאשם ניהל הליך הוכחות עד תום, לרבות סיכומים והכרעת דין שניתנה על ידי בית המשפט. נתתי משקל לכך שבמסגרת הטיעונים לעונש, הנאשם, בעצמו ובאמצעות בא כוחו, לקח אחריות על המעשים בהם הורשע. הגם שמדובר בנטילת אחריות מאוחרת יש לה ערך כשלעצמה, אך לא עד כדי מיקום הנאשם ברף התחתון של המתחם. בכל הנוגע לענישה כלכלית, אתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ולא אטיל עליו קנס, כאשר לטעמי יש חשיבות רבה יותר בפיצוי המתלוננת על עוגמת הנפש והנזק שנגרם לה באירוע.
- אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים.
- המאסר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 2.2.25, לפיה הנאשם כשיר לריצוי העונש בעבודות שירות עם מגבלה בהרמת משאות כבדים.
- הנאשם ירצה את עונשו בדואר דוורים כפר סבא במשך 5 ימים בשבוע בהתאם לטווח השעות כקבוע בחוק, החל מיום 31.3.25, לאחר שהנאשם הבין את תנאי ריצוי המאסר והביע הסכמתו לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות. על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה ביום 31.3.25 שעה 08:00 ברח' סלמה 53, תל אביב.
- הממונה על עבודות השירות יהא רשאי לקבוע לנאשם מקום עבודה אחר לפי שיקול דעתו.
- ב. מאסר למשך 6 חודשים אותו הנאשם לא ירצה עונש אלא אם יעבור עבירת אלימות מסוג פשע במשך 3 שנים מהיום.
- ג. מאסר למשך 3 חודשים אותו הנאשם לא ירצה עונש אלא אם יעבור עבירת אלימות מסוג עוון במשך 3 שנים מהיום.
- ד. פיצוי בסך ₪ 5,000 למתלוננת, עדת התביעה 1.
- הפיצוי יופקד ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל ביום 1.5.25 ובכל חודש לאחוריו.
- לא ישולם איזה מהתשלומים, תעמוד כל היתרה לפירעון מיידי ותועבר לטיפול המרכז לגביית קנסות והוצאות. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ה, 12 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.